

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **Bc. V. D.**, zast. Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou se sídlem Čáslavská 1750/8, Praha 3, proti žalované: **Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně**, se sídlem nám. T. G. Masaryka 5555, Zlín, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 12. 2014, č. j. 2469/R/2014, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 6. 2016, č. j. 62 Af 16/2015 – 48,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadla žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo její v záhlaví označené rozhodnutí zrušeno, věc jí byla vrácena k dalšímu řízení a byla jí dána povinnost zaplatit žalobci náklady řízení.

[2] Stěžovatelka navrhla, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Důvod přiznání odkladného účinku spatřuje zejména ve skutečnosti, že přibývá obdobných případů jako je právě posuzovaný, kdy se v souvislosti s vyměřováním poplatků za studium na ni obrací studenti navazujících magisterských studijních programů, kteří v minulosti studovali i několik bakalářských studijních programů, které neukončili řádně. Je přesvědčená, že by do doby rozhodnutí o kasační stížnosti bylo vhodné, aby byl zachován stávající stav. Tímto postupem se předejde zbytečné vlně dalších správních žalob, které studenti mohou podávat.

[3] Žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze stručně uvedl, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí.

[4] Dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *[k]asační stížnost nemá odkladný účinek*. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat, při tom se přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. *[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*.

[5] Správní soudnictví obecně slouží zejména k ochraně veřejných subjektivních práv a institut odkladného účinku žaloby i kasační stížnosti má primárně poskytovat ochranu žalobci (jako účastníku řízení před správním orgánem) před výkonem napadeného rozhodnutí. V zájmu zachování zásady rovnosti v řízení před soudem však Nejvyšší správní soud judikoval, že ani správnímu orgánu nelze odepřít právo domáhat se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vznik nepoměrně větší újmy na straně správního orgánu však bude z logiky věci mnohem méně častý než na straně žalobce.

[6] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, kdy návrh podává žalovaný správní orgán, se zabýval i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. Dle rozhodnutí ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49 (publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS): *„S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“* Za ojedinělé případy pak lze považovat situace, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Jako příklad závažných důsledků respektování soudního rozhodnutí uvádí rozšířený senát ve výše citovaném rozhodnutí: *„vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.“*

[7] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, musí být tak významná, aby opravňovala prolomení pravidla, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá.

[8] Pro přiznání odkladného účinku je nutné splnit kumulativně dvě podmínky dané v § 73 odst. 2 s. ř. s. Za prvé musí žadatel dostatečně tvrdit a prokázat, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Za druhé musí být naplněna podmínka, že přiznání odkladného účinku nekoliduje s důležitým veřejným zájmem.

[9] Soud nejprve poměřoval újmu, která hrozí stěžovateli s újmu, která by vznikla přiznáním odkladného účinku ostatním osobám.

[10] Z judikatury vyplývá, že k tomu, aby mohl být kasační stížnosti odkladný účinek přiznán, musí žadatel dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má žadatel (k tomu např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11), jenž musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

pokračování

[11] Stěžovatelce se první podmínku nepodařilo prokázat, jelikož jediné, co lze k naplnění této podmínky z odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku dovodit, je, že „[d]e názoru žalované se tímto postupem předejde zbytečné vlně dalších správních žalob, které studenti mohou podávat.“ Stěžovatelka ani netvrdí, že by jí nepřiznáním odkladného účinku vznikla újma, když podání žalob nelze za újmu považovat. Soud není povinen dovozovat, zda a jaká újma by jí mohla vzniknout. Není ani jasné, jak si představuje, že by přiznání odkladného účinku zabránilo podávání žalob jinými jejími studenty, kteří, pokud spatřují rozhodnutí o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku za studium jako nezákonné, mohou podat správní žalobu pouze ve lhůtě dle § 72 odst. 1 s. ř. s.

[12] Jelikož nebyla naplněna ani první nutná podmínka přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, soud se dále nezabýval ani druhou nutnou podmínkou.

[13] Soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatelky nepřiznal odkladný účinek. Tím soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu